

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

SETEMBRE DE 1922

ANY III — NUM. 29

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er - BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'Institucions de Previsió i Cooperació.

COL·LABORACIÓ

¡Justícia!

Innegablement l'home viu sempre en perenne contrasentit.

Perquè ho és en veritat, que postergant al científic però, posi el tresor de la seva salut i vida en mans d'una caterva d'embaucadors curanderos, rústics pastors, exorcístiques Sibiles i cristallines dormidores, o s'entregui a les professionals de la cartomància i altres joans dels miracles que, amb cinisme i burlant-se de les lleis, evolucionen sempre de cara a la pesseta i curandegen llepant, persignant, resant i... exercint, simulant el falac de d'haver nascut vestits d'un tel·lo amb la creu al paladar.

¡Perdó!, però ho és també què, el metge, lluitador infadigable pel sanejament de tot focus d'infecció, descuidi amb suïcida dessídia la seva pròpia defensa i no lluiti amb braó per a l'extirpació d'aquells farsanis prostituts de la ciència de curar, ludibri de toda civilització i assot sempitern de la societat en general i del metge en particular.

Cert que de tard en tard deixen oir-se clamorosos planys contra aquella plaga. Són isolades i estèrils veus d'esperançats companys replens d'il·lusions, perdudes sempre per manca d'ambient, en el farrigo-farrago de la vida i sols esdevenen planes de romàntica literatura evidenciadora d'uns bons desitjos, sí, però impotents com a remei curatiu, per la feblesa del seu actuar aïlladament i també per la incoherència de les vigents lleis, que imposen lleus càstics, petites multes quasi sempre, que resulten irrisoris per estar en discordància amb la finalitat que ells persegueixen.

Perquè aliçonats per l'experiència de lo succeït diàriament amb els lladres de pes i mesura, amb els sofisticadors de queviures, amb els usuraris de preus i amb altres vius, seria infantil candidesa esperar cap escarment de les multes de cinc, cinquanta i cent pessetes, rarament aplicades, no essent aquestes de major quantia per aniquilar als delinqüents amb una sola d'elles i no estant reforçades amb l'additament de la presó.

Vet aquí, doncs, el vastíssim camp on el SINDICAT pot i deu patentitzar la seva utilitat, amb segur èxit, exercitant conjuntament l'indiscutible dret de la raó amb la força avassalladora de nostra unió.

Molt bé què amb la paciència d'un Job, amb la terquedat d'un creient i fins l'albur de fer-se enfadós, posi un dia i altre en la picota pública els noms d'aquells despreocupats, denunciant-los a les autoritats, tot recabant d'elles la imposició del màxim de multes permeses per la llei.

Però no n'hi ha prou; és precis que remogui cel i terra, pera conseguir la modificació de la legislació, en el sentit de considerar aquell actes criminosos, no com a faltes prou castigades amb multes, sinó com a delictes mereixedors de presidi, equiparant-los a veraders homicidis, en quant poden produir la mort obrant per imprudència temeraria, agreujada amb la premeditació i alevosia.

I deu completar la seva obra emprenent-les també contra els curanderos de levita i sotana, sigui qui sigui, tant si són manescals o apotecaris, com capellans o frares o altres particulars els que curandegen i sens escrupols espigolin en el vedat del metge, buscant moltes vegades amb pose quixotesca la suplementària pecúnia

que els hi deu faltar i tal volta no saben o no poden guanyar lícitament.

Es necessari recordar a uns i altres a lo que obliquen les lleis, per a que cadascú es limiti a lo seu.

Entenguin els predits manescals, sols i exclusivament en lo que pertany al bestiar; practiquin els referits capellans i frares el seu sacerdoci, curant ànimes beates malaltes de pecat i posseïdes pel dimoni, i abstinguin-se els aludits apotecaris d'imitar al legendari *don Juan Palomo*, actuant a la vegada de pare i padri i deixin-se de visitar malalts sens autorització medicant-los sens recepta.

És precís fer-los-hi sapiguer la irrevocable i justa decisió del SINDICAT, de revindicar pels metges l'exclusiva en el tractament dels cossos malalts, i si (lo que no és de esperar tractant-se de classes cultes) fossin desoïdes les amonestacions fetes personalment i per mig de circulars, cessi d'una vegada tota indulgència i apel·lis a tots els coactius legals, arribant inclús a la ruptura de tota classe de relacions amb ells.

FRANCESC POUDEVIDA

Nota de Redacció.—Rebut l'article abans d'iniciar-se cap gestió contra els curandars, el considerem d'actualitat mentre no sia lograt el seu objectiu i el publiquem per ésser un vot més contra aital plaga.

Els honoraris mèdics en els Hospitals

El dia 22 del passat juliol tingué lloc a Glasgow la reunió anyal de la *British Medical Association*, que reuneix en son si a gairebé tot el personal mèdic del Regne Unit, i un dels assumptes més importants que es posà a discussió, va ésser el de la *Remuneració del cos mèdic dels hospitals*.

Mr. Bishop Harman, del West London Hospital, qui presidia, plantejà la qüestió en els següents termes: Els hospitals privats, que han sigut fundats com institucions benèfiques, volen pendre el mateix camí que les velles institucions d'educació destinades a nois pobres, que han arribat a ésser la majoria dins el territori, i a qual sosteniment contribuïm tots. Pot venir el dia que l'Estat arribés a atendre a tots els indigents que no tinguessin ja necessitat de recórrer als hospitals privats, que llavors devindrien el refugi d'aquells,

qui es dirien: «Joestic en condicions de poguer pagar el meu propi tractament i sosteniment; prefereixo tenir-ho en una institució privada, en millors condicions. A més, aquesta ampliació dels hospitals privats quedaria, i és necessari que l'Associació legisli amb vistes a aquesta possibilitat». Per tant, aquesta qüestió oferia un evident interès per la classe mèdica amb vistes a la reglamentació de la remuneració a percebre pels metges dels hospitals particulars en relació als malalts que poguessin subvenir a les despeses del seu tractament.

El Congrés feu la declaració següent:

«L'Associació reconeix una doble norma de conducta envers els hospitals d'iniciativa privada:

1.er Se seguirà, com fins ara, en aquells establiments estrictament benèfics, en els quals el total cost del principal contingent de malalts indigents és sostingut pels donatius i subvencions rebudes per l'hospital, i, contribuint als quals, els serveis del cos mèdic són prestats gratuïtament.

2.^{on} Els altres pacients, no indigents, poden ésser rebuts en els hospitals privats quan el tractament adequat no pugui ésser seguit, fora dels mateixos, i se'ls exigirà el pagament d'aquell per part de l'hospital, que podran abonar ells mateixos, o en tot cas, les autoritats o corporacions que hagin disposat el seu ingrés, i sobre l'import del mateix, se convindrà una forma de remuneració del personal mèdic tractant».

Respecte aquests dos extrems, s'origina una vivíssima discussió. El President manifesta que ell no es negaria mai a prestar els seus serveis als qui volguessin amparar-se en la caritat. Nosaltres no ens espantem quan se parla de caritat, digué, és la més noble paraula de la llengua anglesa i no pensem arreconar-la pel fet d'ésser impopular en determinats cercles.

Algunes esmenes foren presentades, considerant el nou règim com imprudent i perjudicial als interessos de la classe mèdica. El Dr. Mc. Fadyen, considerant també que la professió en patiria política i econòmicament i que perdria en la pública estimació, digué que els facultatius que figuraven en els hospitals privats, eren l'aristocràcia de la classe mèdica i que no calia fer-la descendir a qüestions econòmiques. «Nosaltres hem de preocupar-nos senzillament que els metges dels hospitals siguin elegits sobre la base del mèrit i del talent i del servei a la comunitat».

El tresorer de l'Associació, Dr. G. E. Haslip, de Londres, contestant a les objeccions, digué: «Nosaltres

no podem dir-nos que som metges per gust. Ho som per guanyar-nos la vida, i els metges dels hospitals ho són també per la mateixa raó».

Totes les esmenes foren rebutjades, i fou posada a discussió la següent recomanació del comitè:

«Que un percentatge de tots els ingressos, incloent les subvencions de l'Estat, les subvencions per impostos i els subsidis dels malalts particulars, passin a un fons que es posarà a disposició del personal mèdic honorari». Aquesta moció fou retirada en consideració al nombre d'esmenes presentades, i es donà al Consell poders per a resoldre cada cas particular sobre la base de determinar una part dels ingressos a remuneració mèdica i prenent en consideració algunes proposicions encaminades a limitar el percentatge als ingressos raonables.

El Congrés aprova també les dues següents resolucions:

«En vista de la tendència que té l'Estat per intermedir de les autoritats locals i centrals, a requerir els serveis dels hospitals particulars, és necessari arribar a un arranament, a fi que l'Estat pagui l'import total de tals serveis a l'hospital respectiu, de manera que cap part del mateix tingui d'ésser costejada pels fons d'aquell, destinats a fins benèfics, i que aquest ingrés se destinés a remunerar al personal mèdic honorari de l'hospital».

L'altra, evidentment, té importància per referir-se a una qüestió que, entre nosaltres, arriba a tenir caràcters abusius; i és la relació dels hospitals amb companyies d'assegurances, patrons, societats i, en general, amb una entitat o persona responsable. Diu així:

«Quan el Consell administratiu d'un hospital particular faci un conveni econòmic amb una autoritat pública, un patró, una societat legal, una companyia d'assegurances, sigui seguint un projecte de remuneració o d'altre forma, per a l'admissió dels pacients, tal conveni serà fet preveient el cost de l'estada i del tractament, i un percentatge dels ingressos serà destinat a un fons a disposició del personal mèdic de l'Hospital».

Referent a la condició dels hospitals particulars, l'Associació adoptà la següent declaració:

«La essència dels hospitals privats és l'administració independent i voluntària, i no es refereix necessàriament a la condició científica del personal mèdic».

En aquesta primera sessió, acceptant-se el principi de remuneració en ferm, no es va poder puntualitzar la

qüestió de la creació dels fons destinat als cossos mèdics, pel gros nombre d'esmenes presentades. Acceptada en principi la moció, fou retornada al Consell.

El següent dia se discutí el problema del personal mèdic en les clíniques i cases de curació (*nursing houses*). Amb relació a les *nursing houses* adjuntes als hospitals, aprovà el principi que els malalts podran ésser admesos en elles solament en cas de recomanació d'un metge particular o en casos d'urgència. El Dr. Brackenbury defensà que els malalts hostatjats en les *nursing houses*, poguessin escollir per a la seva assistència a qualsevol metge matriculat.

El Dr. Nuthall parlà en favor de la idea d'establir cases de salut propies dels metges, com hi ha a Birmingham, en les quals se pogués assistir als malalts amb una quota fixa que comprengués estada i tractament.

Altra clàusula adoptada fou que en els casos de contractes per visites o serveis especials amb determinats pacients, que es regeixin per una tarifa de preus o d'altra forma; aquests contractes podran fer-se de manera que els serveis se puguin prestar tan amplis com sia possible i de conformitat amb els interessos del malalt, pel metge particular, en la seva pròpia consulta, en el domicili del malalt, i no podran ésser fetes en els consultoris dels hospitals particulars.

En darrer terme, el President del Consell de l'Associació presentà una moció, que fou aprovada, dient: «que aprovat el règim dels hospitals pel Congrés, s'havia de procedir per etapes en la seva aplicació i que durant el curs de 1922-25, s'empendria la instrucció del públic, dels administradors dels hospitals, en particular, i de tots els confreres, i que els resultats serien portats al Congrés de l'any vinent».

El Congrés, demés de l'important tema transcrit, s'ocupà llargament del secret professional i aprovà una moció protestant de l'ús d'opi i pituitrina per part de les llevadores.

No cal dir que l'acord pres a Glasglow per la *British Medical Association*, ha produït en el Regne Unit grosses discussions. No obstant, hi ha un fet que justifica que els metges britànics hagin abordat aquest assumpte importantíssim per al seu pervindre i delicat per les condicions del poble anglès, on la beneficència, col·laborant a l'obra intensa dels poders públics, té una fonda tradició.

Per de prompte, lo important és l'afirmació del principi que els metges dels hospitals privats, sostinguts

amb béns particulars o subvencions de les corporacions públiques, tenen dret a participar dels honoraris que es satisfan fora de l'estricta dret d'estatge. Situant-se dintre de la realitat, no arriben a radicalismes que, per ben fonamentats que siguessin, podrien fer-los caure en demèrit enfront de l'opinió pública; acceptant la col·laboració gratuïta en els casos d'evident indigència, mes reclamen el dret de percebre remuneració dels malalts que poden pagar el seu tractament, i que acudeixen a l'hospital—sense els prejudicis de la nostra gent—perquè, entenent que no és cap baixesa, troben en elles condicions que els garanteixen una eficàcia més grossa en el tractament. Demés, és interessant poder constatar que s'estableix l'afirmació que les corporacions públiques o els particulars, han de subvenir al cost d'estada i tractament dels malalts dels qui sien responsables.

Aquest extrem, al nostre entendre, és que pot arribar a resoldre la qüestió. Els malalts poden dividir-se en dues categories: indigents i no indigents. En l'últim grup formen naturalment diverses categories de malalts. Les corporacions públiques tenen el deure de fer-se càrrec de les despeses dels indigents totals com ja es preveu en la llei d'assistència pública francesa. Els no indigents relatius, que no poden subvenir a gastós nombrosos (obers, empleats, classe mitja) poden resoldre el problema amb el segur. Per als que poden a bastament fer front a totes les contingències no existeix problema, en quant a si mateixos, però sí en relació al metge, de vegades.

Aquests dos grups darrers són els que plantejen al metge les qüestions més importants. Es compren que arreu preocupin fonament. Al nostre criteri aquests problemes han de resoldre's, primer, definint exactament el concepte d'indigent total, d'indigent relatiu i de gent acomodada. Dificil es la definició, però més difícil es encara evitar que un individu pertanyent a un dels grups esmentats vulgui incloure's en un grup inferior. No obstant, aquest es el punt de partida.

Per al primer grup l'assistència ha de ser gratuïta, però el metge ha de considerar el problema en relació amb els organismes públics que són els responsables. Per al segon la qüestió es planteja amb les societats responsables, o bé els particulars (patrons no associats en cas d'accident) i a aquest grup corresponen els malalts de pago dels hospitals i els pacients que formen la total clientela de certes institucions d'assistència mèdica privada, i als quals s'ajunten els qui pagan l'estada

del seu peculí particular per determinació pròpia. Els del tercer grup, qui poden a bastament correr amb totes les despeses, són els que constitueixen la clientela de clíniques o cases de salut, amb personal mèdic propi, o a lliure elecció, ademés de bona part de la clientela privada.

Per a cada un d'aquests nuclis i per cada una d'aquestes institucions o organismes particulars, es presenten problemes especials, relacionats amb la classe mèdica, que no poden ésser resoltos amb un mateix punt de vista.

A tot arreu la necessitat ha fet que els metges organitzats tinguessin necessitat imperiosa de convenir una acció de defensa pròpia, que possant a cobrir els seus interessos, s'adaptés a la realitat. De la mateixa manera que l'individu en si, i l'individu com a part integrant d'una organització professional s'ha vist obligat a adaptar-se a les noves condicions que fessin factible la seva existència, els metges s'han vist forçosament obligats a resoldre tots els nous problemes que la evolució econòmica els ha plantejats.

En la nostra societat model de imprevisió i de desorganització, la tasca es més feixuga; ademés, l'individualisme, que si en certs aspectes es necessari per al lliure i natural desenrotllament de la personalitat es suïcida quan s'adopta en qüestions de caràcter col·lectiu, es indubtablement un greu obstacle, que per sort ja es comença a vencer.

Per a tots els infinits problemes plantejats es necessari comptar amb temps. L'inèrcia i l'interés creat de l'organisme social no es venç pas en un dia. Es precis aportar la perseverància i la ferma voluntat de tots per a arribar a la fita.

Acabarem aquestes notes reproduint un altre dels plans importants de la B. M. A. que sens dubte és una de les idees que podrien emancipar als metges de la tutela de moltes societats creades a base exclusiva del treball mèdic, que és la d'elaborar detalladament un projecte de col·laboració, en el qual, dintre del límit de determinades quotes, s'invités al públic a assegurar-se contra la malaltia, per al dia en què estiguessin necessitats de tractament en un hospital, en una clínica o en el propi domicili i per a serveis especials.

Es aquesta, al nostre entendre, una de les obres més eficaces i més pràctiques que té el deure d'empendre el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA.

I en quant als altres acords del Congrés anual dels metges anglesos, que hem volgut reproduir, creiem que

és d'interès que tothom se faci capaç de com a fora, els metges, sens perjudi de l'humanitarisme contingut en una professió que s'ha volgut elevar a sacerdocí, es preocupen de tots els problemes que els afecten, concedint atenció preferent als econòmics. No crec que la tasca de donar a conèixer l'activitat de les grans corporacions mèdiques del món sigui del tot inútil.

MIQUEL CABEZA

Terapèutica

Corrien rumors per la ciutat que el Dr. Blaisois tenia el cap trastornat. Es deia que, sempre en expectativa de nous medicaments, s'havia limitat a recepció la lectura de Marc Aureli a la Comtesa de Hautcastle, atacada de neurastènia; al canonge Richepanse, gotós, li havia recomanat, anés tots els matins a serrar un roure a la selva de Saint-Hilaire, a una llegua de distància; en quant a una senyoreta de les Galeries Pictaves, molt anèmica, havia declarat netament el metge que era precis casar-la quant abans millor, recepta que li havia fet sortir els colors a la cara a dita jove. Tal volta per aitals rumors no hi havia més que tres persones a la consulta del Dr. Blaisois.

La primera que va examinar, era una senyora d'edat avançada, que es queixava de vapors. La cosa començà aixís, continuà axàs, i sempre lo mateix. Una amiga li havia recomanat el HAMAMELIS VIRGINICA.

«No per cert, contestà Blaisois: és molt perillós, Prengui això».

I li presentà una recepta que deia:

Aq. fon. distillata

Dues a cinc gotes amb una taça de menta quant li dongui la crisi.

Se n'anà la senyora donant-li les gràcies. Entrà un senyor d'una edat més que avançada, arrastrant un poc els peus; tenia el cabell masa negre i bigotís molt recargolats i quals puntes desafiaven els astres. Conlesà:

«He usat, i encara més, he abusat de la vida, i ara em falta el vigor que necessitaria. ¿No li sembla a vosté que un poc d'arsènic...?»

—¡Arsènic! exclamà Blaisois. Perquè m'acusin d'haver-lo envenenat... Rés d'això; ja se el què vosté ne-

cessita: píldores fulgurants: una entre mig de cada repàs».

Va escriure la recepta i l'entregà al titllat vell, que s'indignà quan va llegir:

Mica panis 5 centigr.

Extracte de quina C. S.

Per una píldora H. S. A. n.º 20

I exclamà.

«¡Això és una broma pesada! Sàpiga, senyor meu, que comprenc el llafí».

—Mil felicitats, replicà Blaisois inclinant-se. Aixís podrà vosté llegir DE SENECTUTE en el text original: I aixís mateix podrà vosté meditar respecte aquest adagi, el primer de la medicina: *primum non nocere*.

El senyor que sabia llafí, se n'anà bategant la porta. Blaisois content, es refregava les mans. Feu entrar un jove a qui ja havia assistit.

«Crec, va dir aquest, que convé que tornem a les injeccions del 606.

—¿De on surt vosté, pobre amic meu, per a demanar-me tal cosa? Sàpiga que jo no injecto 606; és molt arriscat. No més tardà que ahir, un metge sigué condemnat per haver mort un malalt a conseqüència d'una injecció. Rés, rés, ja no més 606. Ni tampoc mercuri; és dolent per als clients. Cregui'm, digué acompanyant al jove mig al·lelat fins a la porta; prengui a diari una bona cocció de sarsaparrèlla; és més lent, però sense perill.

Finida la consulta, Blaisois es dirigí a casa del President de l'Audiència, qui li ordenava comparegués amb tota urgència. El trobà al llit i amb un gran gemec exclamà:

¡Ai doctor, amb quina ansia l'esperava! ¡Ai els ronyons! Vareig beure ahir un xic de Borgonya i me han tornat els colics nefrítics. ¡Ai! ¡Ai quin horror! Prompte, corri, una injecció de morfina.

—Una injecció! Però V. sap el que diu, Sr. President? Una picadura pot determinar un abscess i un abscess porta al metge als Tribunals, com acaba de succeir amb un colega de Nimes. Sobre tot quan es tracta d'injeccions de morfina! Ignora V. com persegueixen els Tribunals als metges que recepten morfina? Guardem-nos de coses tan perilloses. Tinc per a mi que una bona cataplasma de farina de llí ..

—Això és burlar-se de mi, doctor!

—El meu natural respecte m'ho impedeix, Sr. President. Però la justícia m'ensenya la prudència. No té res de somrient nostre ofici. Si hem de viure sempre

baix l'amenaça de diligències judicials, resultarà intolerable. Trabajo tot el dia, però vull de nit, dormir tranquil, sens témer les molésties de la Llei. Per tal motiu, sols simples recepto ja. A mi em va bé amb aquest sistema i no els va pitjor als malalts.

—Que va V. a deixar-me patir aixís? Ai! Ai! Maleit càcul! Botxí! Ja sabré dir jo qui és V.!

Amb sonríes d'àngel, Blaisois contesta:

—Gràcies mil per tanta bondat, Sr. President. Però crégu'm, no es prengui tal molèstia. No he arribat als meus anys, sens haver observat què, per a enriquir-se prompte i sens mals de cap, hi ha que explotar les necessitats elementals dels homes. Són dos, com molt bé V. sab. He dividit en dues parts el meu haver. Una la hi posada en una tenda de comestibles; l'altra, en una casa recullida, molt freqüentada per gent principal. I no me queixo de ambdós negocis, del segon sobre tot. Desitjo que la seva salut millori, Sr. President. Li prec me perdoni que'm despedeixi tan aviat, però tinc que anar a comprar-me un automòbil.

CHARLES BOUTIN

(Del n.º 10 de *Causeries Medicales et Litteraries*, corresponen al mes de Març d'aquest any.)

Als metges titulars de Catalunya

Enterats de les dificultats que alguns metges titulars troben en el cobrament dels sous assignats en els Pressupostos Municipals, motivades per raons diverses que no son del cas esbrinar, EL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, procurarà, dintre dels mitjans legals, lograr que dites assignacions, siguin satisfetes.

Seria altament convenient, que tots els companys interessats, ens indiquessin la quantitat que està consignada en pressupostos, per Titular i la que tindria de figurar-hi atenent-se a lo que la Llei de titulars ordena; així sapigut aquest extrem, podrem fer les gestions necessàries a fi d'oposar-nos a l'aprobació dels respectius pressupostos, en els que no hi consti la quantitat que per titular ordena la referida Llei.

Com que, a alguns companys, suposem se'ls adeu-da honoraris devengats per l'exercici de Titular, en anys anteriors al que cursa, ens veiem obligats a fixar unes normes a fi de que els titulars afectes puguin exigir lo que per dret els correspon.

Nosaltres no tindrem cap inconvenient en ésser els intermediaris dels seus desitjos, sempre que aquests es realitzin en la forma que ordena el R. D. que textualment copiem:

REAL DECRET DE 18 D'ABRIL DE 1917. (*Gaceta* DEL 19)

Dirigit a conseguir que els Ajuntaments els satisfacin la retribució convinguda i simplificant a la vegada el procediment per a resoldre les reclamacions dels Titulars.

«Art. 1.º Els Ajuntaments tenen l'ineludible deure, amb arreglo a la seva Llei Orgànica, d'incloure en els seus pressupostos anyals ordinaris d'ingressos i gastos que han de sometre a l'aprovació dels Governadors, a fi de que per aquestes Autoritats es corregeixin les extralimitacions legals si n'hi haguessin, el haver o sou que hagin de disfrutar o disfrutin els Metges i Farmacèutics Titulars, encara que aquests honoraris pervinguin o no de contracta.

Art. 2.º Els Governadors Civils negaran l'aprovació als presupostos municipals que se'ls hi presentin als expressats efectes del art. 140 de la Llei Municipal, si en ells no hi figurés la quantitat necessària per al pago pels Ajuntaments de dits sous, havers o emoluments.

Art. 3.º Els Governadors Civils aplicaran, per al més estricte i ràpid compliment d'aquestes obligacions de les Corporacions municipals, les correccions administratives d'amonestació, apercibiment, multa i suspensió per a lo que els faculta la Llei municipal i amb arreglo als seus preceptes.

Art. 4.º *Tramitació de les reclamacions de Titulars.*—Els Metges i Farmacèutics titulars a qui no es satisfaci el sou convingut, poden dirigir instàncies a l'Alcalde corresponent, a partir del dia següent en que venci el plaç estipulat per a el pago, sol·licitant son abono per l'Ajuntament.

Si l'Alcalde, dintre el plaç, de *cinc dies*, que deu contar-se a partir del en que l'instància es presenti, no proveís, o la seva contestació fos incongruent, evasiva o negativa, el metge o farmacèutic titular podrà dirigir-se formulant el corresponent recurs de queixa al Governador, qui prèvia audiència de l'Ajuntament o de l'Alcalde, resoldrà en el plaç de *deu dies*, a comptar de l'ingrés de dit recurs en el Govern civil. La resolució governativa serà immediatament executada baix la responsabilitat de l'Alcalde, *que no podrà lliurar cap pago, sense haver fet efectiu el que fou objecte del recurs de queixa*.

Per tal motiu, ens permetem transcriure els següents models:

INSTÀNCIA A L'ALCALDE

Sr. Alcalde-President de l'Ajuntament Constitucional de...

Don Fulano de Tal i Tal, Metge Titular d'aquest

Municipi, havent hagut de cobrar els seus havers convinguts de Titular en els dies en què va estar obert el pago als empleats municipals en el present mes i no havent-ho lograt sol·licita de V. que a tenor de l'art. 4.º del R. D. de 18 d'Abril de 1917, se serveixi disposar que en el plaç de cinc dies, em sia abonada la mensualitat (o el trimestre, segons sia la forma convinguda) que havia de fer-se'm efectiva en el període de pago del present mes.

Deu vos guardi molts anys.

... de ... de 19

(Firma i rúbrica)

INSTÀNCIA AL SR. GOVERNADOR CIVIL DE LA PROVINCIA

Il·lm. Sr. Governador civil de la provincia de...

Don Fulano de Tal i Tal, Metge Titular de l'Ajuntament de... amb residència en dit poble, exposa a la consideració de V. S. lo següent: Que havent-se presentat en la Dipositaria Municipal per efectuar el cobro del seu haver de Titular sense haver-ho conseguit, presentà amb data... del mes actual, instància al senyor Alcalde, amb arreglo al art. 4.º del R. D. de 18 d'Abril de 1917 (publicat en la *Gaceta* del dia 19 del mateix mes i any) sense que a pesar d'haver transcorregut cinc dies, se m'hagi fet efectiva la quantitat que se'm deu. Per el que amb arreglo a lo disposat en l'esmentat article del referit R. D. recorro en queixa a V. S. esperant resoldrà a tenor de lo previngut sobre la matèria, en la tant repetida disposició.

Deu guardi a V. S. molts anys.

... de ... de 19

(Firma i rúbrica)

Per a major claretat del referit R. D., exposem el següent

CAS PRÁCTIC

Suposem que en un poble, qualsevol, s'ha obert el

dia primer del mes actual, el pago dels havers al personal dependent del Municipi. Suposem que transcorren els dies, que han cobrat els escriptors, els guàrdies, el Secretari i el Comptador, per exemple, i que pasa el plaç ordinari de pago de mensualitat i que al metge no se li ha abonat el seu haver. *Doncs no hi ha que deixar el més pendent*; es dirigeix l'instància al Sr. Alcalde, portant un segell mòvil de deu cèntims, per a que s'uneixi al rebut (gratuit) d'entrega de documents que té el Secretari l'obligació de facilitar i dos testimonis que certifiquin l'entrega del document, per si al metge no li volen donar el rebut, de què abans s'ha fet menció. S'esperen *cinc dies*. Al sisè es presentarà el metge a cobrar i si no el paguen escriurà el seu recurs de queixa, senzillament redactat, sens cap comentari, manifestant que en tal data sol·licità de l'Alcalde, que li abonessin son haver, que han transcorregut els cinc dies de plaç que fixa l'article quart del R. D. de 18 d'Abril de 1917 i que al presentar-se de nou al Dipositari, no li ha sigut abonat el seu dit haver, i per lo tant recorre en queixa.

Aquest recurs de queixa al Governador, acompanyat del rebut que en l'Ajuntament li entregaran al presentar l'instància a l'Alcalde (o l'acta de negociació d'entrega de rebut firmada per els testimonis), *són els documents que deuen enviar els senyors titulars al col·legi de Metges*, per a que l'acció «particular i amistosa» de la Junta, es converteixi en «acció legal oficial» amb resultats legals i positius.

E. MIAS.

SECCIÓ OFICIAL

Extracte de les sessions

N.º 108.—13 de Juliol de 1922.

Presidint el Dr. Proubasta, actuant de Secretari el Dr. Busquet i amb assistència dels Doctors anotats al marge (Puig i Sais, Moll, Vilanova, Wennberg, Vila Abadal, Mestre Puig, Plà i Armengol i Girona i Trius), es celebrà sessió de segona convocatòria a dos quarts d'onze de la vetlla del dia 13 de Juliol de 1922.

El Dr. Proubasta ordena la lectura de l'acta d'escriu-tini, i en vista de la mateixa, dóna possessió dels nous càrrecs als Drs. Puig i Sais, Moll, Vilanova, Vila Abadal, Plà i Mestre Puig, elegits darrerament per a ocu-

par respectivament els càrrecs de President, Vice-Secretari, Tresorer, Arxiver, Vocal II i Vocal VI; el Doctor Bataller, elegit Vocal IV, no prengué possessió, per no poguer assistir a la sessió a causa de quefers professionals, quedant, per lo tant, constituïda la J. D. del S. de M. de C., per a l'exercici de 1922-23, de la següent manera:

<i>President.</i>	Dr. Hermenegild Puig i Sais.
<i>Vice-President.</i>	» Felip Proubasta Masferrer.
<i>Secretari.</i>	» Tomàs Busquet Teixidor.
<i>Vice-Secretari.</i>	» Josep Moll Gimferrer.
<i>Tresorer.</i>	» Pelai Vilanova Massanet.
<i>Comptador.</i>	» Joan A. Wennberg Alcober.
<i>Arxiver.</i>	» Lluís Vila Abadal.
<i>Vocal I.</i>	» Higiní Sicart Soler.

- Vocal II. . . » Ramon Plà Armengol.
 » III. . . » Josep Mesires Miquel.
 » IV. . . » Tomàs Bataller Soldevila.
 » V. . . » Josep Girona Trius.
 » VI. . . » Josep Mesire Puig.

Seguidament, ocupà la Presidència el Dr. Puig i Sais.

Llegida l'acta de la sessió anterior, és aprovada.

Per Tresoreria es presentà l'extracte del compte corrent de la Secció de Barcelona.

La J. D. aprova les conclusions de la instància dirigida al Excm. Sr. President de la Comissió Mixta parlamentària de Reformes Tributàries, sobre la tributació dels automòbils propietat de metges, redactada pel Dr. Vila Abadal.

Es dona compte d'un ofici de la Secció de Barcelona, que fa referència a la quota extraordinària que té de pagar el Dr. Lluís Boada Saliotti, per el seu reingrés en el Sindicat, fixada en 50 pessetes per la J. D., acordant-se comunicar-ho al interessat.

Altre ofici de la mateixa Secció, en el que es demana es fixin les obligacions de dites Seccions envers el S. de M. de C., en virtut d'acord o intel·ligències tingudes anteriorment, acordant-se que, a fi de puntualitzar les, es reunixin el pròxim dimarts, els Presidents i Secretari de la J. D. del Sindicat, els del Consell de la M. M. i els de la Secció de Barcelona respectivament.

Altre ofici de dita Secció, en el que ens manifesta, que admetent per feta la denúncia presentada per la S. C. de St. Feliu de Llobregat, prega ampliar la informació pertinent, acordant-se per aquest fi que, per el pròxim divendres, dia 21 del corrent, a les 7 de la vetlla, es convoqui a les Juntes: Directiva de la Secció de Barcelona i Secció de St. Feliu.

Es llegeix la comunicació de la Secció de Barcelona, en la que assabenta a la Directiva del Sindicat, de que la voluntat dels companys Badia i Julià, de Sta. Coloma de Gramanet, és la de continuar adscrits a la Secció de Barcelona, acordant-se, en virtut de ço, que no hi havia lloc a canviar el dit poble de Secció Comarcal i comunicar-ho a la Secció de Badalona.

La J. D. acordà el *no hi ha lloc* a la petició que fan varis veïns de Mirabet, que demanaven altre metge que els prestés llurs serveis, tenint en compte l'informe de la S. C. de Gandesa.

Es dona compte de l'ofici de la S. C. de Sta. Coloma de Farnés, en el que's demana, que el *cas Melé de Tossa*, sigui considerat com Atur Forçós, en virtut de lo que disposa el Reglament. La J. D. així ho acordà, pregant a la S. C. assenyali la quantitat anyal que en concepte d'Atur Forçós, es té de procurar al dit Doctor Melé.

Els oficis de les Seccions de Falset i Gandesa, que fan referència, al company Josep Borràs, de Mora d'Ebre, queden sobre la taula, per estar pendants d'informe del Dr. Sicart, a qui, obligacions peremptòries, li han impedit d'assistir a la Junta.

Seguidament, es llegeix la comunicació de la S. C. de Falset, donant compte de lo acordat per la mateixa sobre l'assumpte mèdic de Marsà, acordant-se comunicar a la dita J. C. de Falset, que la J. D. del Sindicat, si bé no pot estar conforme, baix l'aspecte doctrinal, amb la resolució que aquella proposa donar a la qüestió sorgida en el referit poble de Marsà entre els dos Sindicats, Vinícol i Benèfic, relativa al metge, per estar en oberta contradicció amb una de les Bases sobre delimitació de Partits Mèdics, aprovades en la darrera Assemblea, ha decidit inhibir-se de dita qüestió, deixant-la a l'albir de la J. C.

Es llegeixen les comunicacions rebudes del President, de la S. C. i metges de Solsona, en les que reiteren l'acord pres per la J. C. sobre la delimitació de Partits Mèdics, per ells acordada i comunicada a son temps a aquesta J. D., de la que resulta, que la plaça de Solsona, és de dos metges i visties les dades estadístiques de dit partit mèdic, no pot la J. D. permetre l'anada d'altre metge a exercir en dita població, màxime si no es compleixen tots els acords presos en Assemblees de Delegats i que es refereixen a delimitació de partits mèdics.

Tenint en compte els desitjos manifestats pels Delegats de la *Mutual* en la darrera Assemblea, de que fossin condonades per el Sindicat a la *Mutual* l'import de les despeses que aquella li ocasionà amb motiu de la seva constitució i tenint en compte que l'import de les dites despeses és de 1.200 pessetes, quantitat que el Sindicat pot bé despendre's sens perjudici de la seva bona marxa econòmica, acordà condonar a la *Mutual Médica*, la quantitat íntegra de 1.200 pessetes a benefici del seu Fons Mixte.

La Junta, a proposta de la Ponència nomenada per a entendre sobre Reglamentació de l'Atur Forçós, acordà: que el S. de M. de C. pagarà tots els gastos d'Atur Forçós, quan tingui capital. En cas de que el Sindicat no tingui capital, els cabals per a subvenir a l'Atur Forçós, seran recaudats, forçosament, entre tots els Sindicats, mensualment. Fixi's bé que la recaudació entre els Sindicats, serà per a cubrir el dèficit del capital del Sindicat. Els ingressos de quotes extraordinàries, ingressaran totalment en el Fons per a l'Atur Forçós, salvant lo que concretament es fixi en cada cas amb desí a la *Mutual Médica*.

No havent-hi més assumptes a tractar, la sessió fou closa a la una de la matinada.

N.º 109.—20 Juliol 1922

Presidint el Dr. Puig i Sais i actuant de secretari el Dr. Busquet, amb l'assistència dels anotats al marge (Proubasta, Moll, Wennberg, Bataller, Plà, Vila, Mestre, Girona), es celebra sessió de segona convocatori a les set i mitja del vespre del dia 20 de Juliol de 1922.

Al objete d'ampliar l'informació pertinent a la denúncia presentada en son dia per la S. C. de S. Feliu

de Llobregat, assistiren a la mateixa els Drs. Presta, Parrizas, Abelló, Rodríguez Arias, Rosell (J. M.^a) de la J. C. de Barcelona i els Drs. Joaquim Birba i Modest López, de la S. C. de S. Feliu de Llobregat.

La J. D. del Sindicat, escoltà les manifestacions dels interessats i les observacions que alguns dels assistents feren sobre de les mateixes.

Després de retirar-se els assistents agens a la J. D. aquesta despatxa la correspondència pendent.

S'acordà ademés, donar un ample vot de confiança als president i secretari perquè conjuntament amb els P. i S. respectius de la Mutual i J. de Barcelona constituïts en comissió permanent resolguin tots els assumptes referents a personal i a secretaria.

No havent-hi altres assumptes a tractar, la sessió fou closa a les nou del vespre.

N.º 110.—27 Juliol 1922

Presidint el Dr. Puig i Sais, actuant de secretari el Dr. Busquet amb assistència dels anotats al marge (Proubasta, Moll, Vilanova, Wennberg, Vila, Sicart, Plà, Girona i Mestre), excusant la seva assistència el Dr. Bataller, per trobar-se indisposat; es celebra sessió de segona convocatòria a dos quarts d'onze de la vetlla del dia 27 de Juliol de 1922.

Llegides les actes núms. 108 i 109, essent aprovada l'acta n.º 108 sens discussió i l'acta n.º 109 ho fou sens discussió el primer extrem, o sia el que fa referència a l'ampliació de l'informació pertinent a la denuncia presentada en son dia per la S. C. de S. Feliu. Al segon extrem de la mateixa hi fa observacions el Dr. Plà, acordant la Junta ocupar-se'n novament en la sessió d'avui.

Per secretaria es dóna compte del document firmat pels Drs. Abelló, Moll, Plà, Busquet, Parrizas, Bataller i Rodríguez Arias, en el que manifesten que: «No trovant resolta la qüestió que motivà la darrera reunió de la J. D. amb les Junttes Comarcals de Barcelona i St. Feliu, referent als Drs. Presta i López, proposen a la Junta Directiva faci seu aquest assumpte fins a trobar la solució definitiva».

Pregunta el president als assistents si creuen que dit assumpte quedà resolt en dita sessió, acordant-se que no, per majoria. Canviades impresions la J. D. acordà, per unanimitat, com a solució de l'assumpte referit fer constar, que la J. Directiva, després d'escoltats els interessats dona per demostrat 1.º que hi va haver una Junta entre els Drs. Presta i López, referent al malalt Clement Torres, de Viladecans; 2.º que els referits doctors amb el malalt Clement Torres varen visitar als companys Arruga i Torres Carreras, sens poder precisar la J. D. en quin caràcter intervingueren els Drs. Presta i López.

El Dr. Puig assabenta a la Junta de l'entrevista tinguda amb el president del Col·legi de Metges, en la que es tracta de la quantitat que mensualment té d'abo-

nar el Sindicat al Col·legi en concepte de lloguer, acordant la Junta fixar-la en 250 pessetas mensuals i que seria convenient el nomenament d'una comissió mixta per a resoldre altres extrems com llum, neteja, etcètera.

S'acorda ratificar el vot de confiança al president i secretari de la J. D. otorgat als mateixos en la J. anterior celebrada el dia 21 del mes actual.

El Dr. Busquet dóna compte de la dimissió presentada per la senyoreta Francisca Gaspar, mecanògrafa de les oficines de secretaria, essent acceptada per la Junta.

Donada l'avançat de la hora s'aixecà la sessió a la una i quart de la matinada.

N.º 111.—10 Agost 1922

Presidint el Dr. Puig i Sais, actuant de secretari el Dr. Busquet, amb assistència dels doctors anotats al marge (Proubasta, Sicart, Girona, Mestre), es celebrà sessió de segona convocatòria, per la Junta Directiva, a dos quarts d'onze de la vetlla del dia 10 d'Agost de 1922.

Llegida l'acta de la sessió anterior, fou aprovada.

S'acorda concedir uns dies de vacances i una gratificació extraordinària de 125 pessetes, amb motiu de les seves noces, al oficial de secretaria senyor Sala.

La J. D. es dona per enterada dels oficis rebuts de les Seccions Comarcals de Igualada, Solsona i Santa Coloma de Farnés, acordant-se que per secretaria es compleixin el tràmits reglamentaris, a fi de donar compliment als mateixos, donant-se compte a la Directiva en son dia.

Es dóna compte dels oficis rebuts de la M. M. en la que dóna les gràcies al Sindicat per l'acord pres que fa referència a la condonació de 1.200 pessetes, amb destí al seu fons mixte (acord 15 Juliol, acta n.º 108), i ens comunica que ha designat al Dr. Ferran Rosell Janner com a representant del Consell Administratiu de la mateixa, en la ponència sobre tot el que afecti a atur forçós.

El Dr. Girona participa a la J. D. que ha sigut nomenat membre de la J. Organitzadora de la *Conferencia Nacional de los Seguros de Invalidez, Enfermedad y Maternidad*, que ha de tenir lloc el pròxim mes de Novembre i s'ofereix, a l'ensems, per a servir en el sí de dita Junta als interessos de la classe mèdica. En virtut del seu oferiment es canviaren impresions sobre l'intervenció que el Sindicat pugui tenir en la esmentada conferència en projecte i es nomenà una comissió formada pels Drs. Girona, Sicart i Mestre, per a que estudiïn l'assumpte i assessorin a la J. D.

No havent-hi altres assumptes a tractar, la sessió fou closa a les dotze i mitja de la matinada.

Moviment de Caixa del Sindicat de Metges de Catalunya durant el mes de Juliol de 1922

ENTRADES		SORTIDES	
Existència del mes anterior	410'45	Dipositat a la Caixa de Pensions i d'Estalvis	595'90
Cobrat per Drets d'inscripció	16	Petits gastos pel BUTLERÍ.	549'50
» » Quotes de la Secció de Barcelona, del Sindicat	997	Pagat per compte de la Secció Comarcal de Barcelona	150
» » Quotes de la Secció de Barcelona, quota Comarcal	618'50	Saldo factura Trúniger	625
» » Quotes de les Seccions de:		Enviat al Dr. Nansen per mitjà Banc Bilbao	201
Balaguer	65	Pagat a l'Impremia Badia	1.200
Solsona	50	» als recaudadors de quotes	82'70
St. Feliu de Llobrega	15	» despeses menors, locomoció,	
Cervera	55	premsa i efectes escriptori	58'95
Igualada	5	» subscripció homenatge Dr.	
Manresa	350	Ramón i Cajal	50
Sta. Coloma de Farnés.	40	» per un fixer index	11
Valls	70	» per correu i teleg.	25'15
Camp del Vallés.	150	» al personal	1050
Vendrell	90	» al Delegat de Borges Blan-	
Reus	565	ques per assistència a l'Assem-	
Vilafranca del Panadés	105	blea de Delegats	68
Arenys de Mar.	70	» lloguer	150
Mataró.	50		1.455'80
Olot	70		4.577'20
Berga	100		179'50
Girona.	25		
La Bisbal	85		
» » Demandes de Borsa Treball	20		
» » Anuncis en el BUTLERÍ.	819		
» » Entregues Deposit Reintegrable	10		
» » Crèdits de Metges.	185'75		
	<u>4.774'70</u>		<u>4.774'70</u>

MUTUAL MÈDICA

EXTRACTE DE LES SESSIONS DEL CONSELL DIRECTIU

N.º 22.—21 de Juliol de 1922

Presidint el Dr. Sicart i actuant de Secretari l'infrascrit, s'obre la sessió a les 23'30, amb assistència dels Consellers Rius, Poudevida, Farrerons, Birba, Rosell, Bremon i Taxonera.

Llegida l'acta de la sessió anterior, el Dr. Rosell fa observar que ell sols votà en contra de l'augment de quota de compensació i no com per error deia l'acta, per a mantenir la quota simple als socis ja inscrits actualment als grups anteriors.

Es pren nota d'aquesta declaració i és aprovada l'acta.

El Tresorer Dr. Rius presenta l'estat de comptes i balanç del mes de Juny, essent aprovat.

S'admeten al I invalidesa del 539 al 549 inclusivus.

» » II » » 295 » 305 »

» » I vida » » 295 » 301 »

S'acorda demanar informe a la Secció Comarcal del Sol·licitant Marian Serra Font.

És refusat pel I grup de vida el Dr. Josep Pujol, de Benissanet.

És excluït pel I grup de vida el Dr. Josep Bellvé Aguiló, a petició seva.

Sol·licita subsidis del I grup d'invalidesa el doctor Joan Sala Lladó; seguirà els tràmits.

El Sindicat envia un ofici en el que comunica l'acord de la Junta Directiva, condonant les *mil dues centes pessetes* que la Mutual li devia. El Consell se n'assabenta, fent constar en acta la satisfacció que això li produeix per a palesar una vegada més l'entusiasme i ajust en què el Sindicat mira tots aquells afers que afecten a la nostra Mutual.

Són nomenats els Drs. Sicart i Farrerons per a fer un reconeixement al Dr. Lluís Gassol, a petició seva.

Es dona un ampli vot de confiança al President i Secretari perquè formin part d'una comissió mixta que es cuidarà i resoldrà l'organització definitiva de les oficines.

* Es pren l'acord d'obrir un compte corrent a la casa Arnús-Garí i que aquest no passi de *mil cinc centes pessetes*.

S'acorda adquirir *trenta mil pessetes de renda exterior* al 4%, i dipositar-lo al Banc d'Espanya.

Després d'un debat per a veure la manera d'obtenir més ingressos extraordinaris, s'acorda nomenar els doctors Rosell, Farrerons i Poudevida perquè facin els treballs convenients i ho comuniquin al Consell en la propera reunió.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a la una del matí.—El Secretari, R. Taxonera.—El President, H. Sicart.

Moviment de Socis

Admissions

Grup I d'Invalidesa

550	Messeguer Messeguer, Maurici
551	Vila Sabater, Josep M. ^a
552	Andreu Cortés, Miquel
553	Gratacós Dabán, Arquímedes
554	Vials de Font, Joaquim de
555	Coll Turbau, Francesc
556	Díaz Bonilla, Esteve
557	Ponsà Viñas, Lluís
558	Fernández Pellicer, Enric
559	Orfila Fortuny, Josep

560	Ribas Ribas, Guillem
561	Buxó Martínez, Polio
562	Mallol Solé, Domènec
563	Serra Bartra, Manuel
564	Bertomeu Font, Josep

Grup II d'Invalidesa

506	Vila Sabater, Josep
507	Palau Simó, Miquel
508	Ribot Brunet, Josep
509	Fortuny Gullí, Francesc de P.
510	Soler Daniel, Angel
511	Messeguer Messeguer, Maurici
512	Gratacós Dabán, Arquímedes
513	Mallol Solé, Domènec
514	Vials de Font, Joaquim de
515	Coll Turbau, Francesc

516	Díaz Bonilla, Esteve
517	Ponsà Viñas, Lluís
518	Fernández Pellicer, Enric
519	Orfila Fortuny, Josep
520	Tost Puñed, Modest
521	Serra Bartra, Manuel
522	Buxó Martínez, Polio
523	Ribas Ribas, Guillem
524	Tusó Temprado, Tomàs
525	Puigvert Jové, Salvador

Grup I de Vida

502	Andreu Cortés, Miquel
503	Ponsà Viñas, Lluís
504	Díaz Bonilla, Esteve
505	Tusó Temprado, Tomàs
206	Gassol Folch, Francesc Lluís

Moviment de Caixa de la Mutual Mèdica en el mes de Juliol de 1922

ENTRADES

Existència del mes anterior.	250'50
Per quotes fons Garantia I Invalidesa.	120
» » » » II »	168
» » » » III »	96
» » » Compensació.	779
» derrama I Invalidesa	291'15
» quotes fons Garantia I Vida	420
» » » » II »	420
» » » » III »	120
» » » Compensació	959'55
» derrama I Vida	1.815'48
Per quotes fixes	1.215
Sobrant de derrames	12'54
Al Donatiu de la Casa Wassermann	60
Fons Mixte Id. Dr. Sunyer, de Cardona	25
Id. del Balneari de la Mercè, de Figueres, mesos Juny i Juliol	50
Entrega anticipada del Dr. Sambola, de Sudrià, per a pagó del rebuts que vagin sortint	60
	6.858'00

SORTIDES

Pagat al Dr. Cabeza, per subsidi d'Inval.	150
» al Dr. Monells, » » » » »	150
Dipositat a la Caixa de Pensions i Estalvis	5.921'90
Pagat per un fixer-index.	16
» a varis recaudadors de quotes (a) 2.550-2'50 %.	65'90
» per la correspondència rebuda	2'50
» al personal.	225
» a l'impremta Badia, segons factura	64
Existència en la Caixa Social.	6.595'50
	264'70

Balanç de la Mutual Mèdica en 31 Juliol 1922

ACTIU

Existència en la Caixa Social.	264'70
Dipositat a la Caixa de P. i d'E.	57.585'54
Total dipositat en el Banc d'Espanya	54.957'50
Quotes de Compensació a plaços i rebuts en curs de cobrament	5.802'55
	76.587'87

PASSIU

Fons de Garantia I Inv.	6.076'49
» » II »	5.876
» » III »	852
» » IV »	96
» » V »	96
» de Garantia I Vida	17.597'74
» » II »	4.620
» » III »	500
» » IV »	60
» » V »	60
» Compensació d'Inv.	11.715'58
» Compensació de Vida	25.518'71
Fons Mixte	70.466'52
	6.121'55
	76.587'87

CÀLCUL DE LES QUOTES MENSUALS Correspondents al mes d'Agost de 1922

GRUP	SUMA A CONSIDERAR		ABONAT DEL FONS		LIQUID A REPARTIR	SOCIS EXISTENTS	DERRAMA RESULTANT		QUOTA FIXA	QUOTA MENSUAL		SOBRANT	
	Sobrant anterior	Socorsos pagats	Comen-sació	Mixte			Mate-màtica	Plus		Resultant	A cobrar	Indi-vidual	Col-lectiu
	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.		Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.	Pts.
I Inv.	—	300	—	—	300	560	0'54	0'01	1	1'55	1'55	—	—
II >	—	—	—	—	—	325	—	—	1	1'—	1'—	—	—
III >	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV >	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V >	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I Vida	—	—	—	—	—	305	—	—	1	1'—	1'—	—	—
II >	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
III >	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV >	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V >	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

VIDA

Quota mensual de cada grup

INVALIDESA

Quota mensual de cada Grup

1'55	I	1'55	2'55	—	—	—	—
1'—	II	2'55	3'55	—	—	—	—
	III	—	—	—	—	—	—
	IV	—	—	—	—	—	—
	V	—	—	—	—	—	—

combina ions d'invalidesa i Vida.

Quotes mensuals corresponents a les diverses

L'import del
REBUT MENSUAL

està en l'

ENCREUAMENT

de la ratlla horitzontal
corresponent al grup d'

INVALIDESA

amb la ratlla vertical
corresponent al grup de

VIDA

Donatius per a la Caixa de "Mutual Médica"

De la casa Wassermann (subscripció mensual)	60 ptes.
Balneari de la Mercé, Figueres (Girona), id., id.	25 „
De les Pastilles de Yoghurt, BYT, id., id.	100 „
Productes VIAN, id., id.	50 „
Bac'lina-Búlgara González-Suarez (Fermento láctico) id., id.	50 „
Laboratoris Fher, S. A. Productes opoteràpics, biològics i vacunes, id., id.	50 „
Laboratoris Mañé i C. ^a , de Vilabella (Tarragona), Artrizol.	25 „